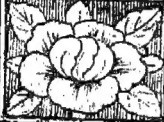

M.A. LIBRARY, A.M.U.

U16373

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

منظومات خدا پیشتر و جمله بنی
مرحبا سید کی مدنی و عربی

محمد شاه رسل هاشمی و مطلبی
زین علی بنی نبی و احسبی

دل و جان با وفادایت که عجب شوقی

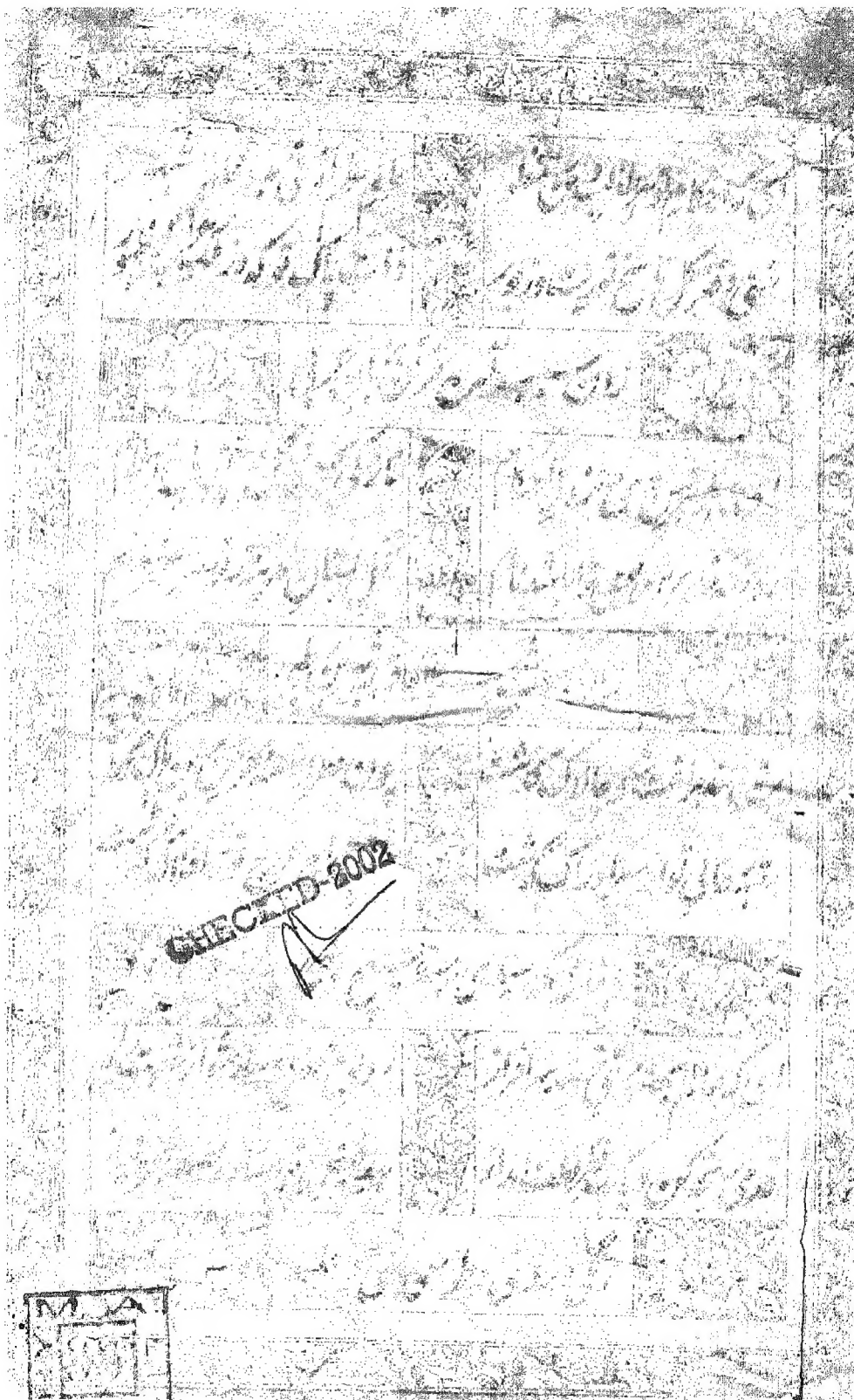
عکس آئینه شوم پیش تو سگت نام
مین بیدل بجال تو عجب حیرانم

محو و دیدار تو ام کا لبید به جانم
چه تصور کرده یافت شد ایانم

اللهم جالس مدین بو المعجی

کجاست ناگوس کند ناله و فریاد مرا	غیر تو نیست کسی تا برسد و لوم مرا
نقش این است بگین دل از آدم را	نسبتی نیست بذات تو نبی آدم را

بر تراز عالم و آدم تو چه عالی

ای شه ارض و سما و اگر برین بشیر	شایع روز جزا ساقی خض کوثر
بر دست آمده ام اشک و خاک	چشم رحمت بکشا سوی من انداز نظر

ای قریشی بقبی هاشمی و مطلبی

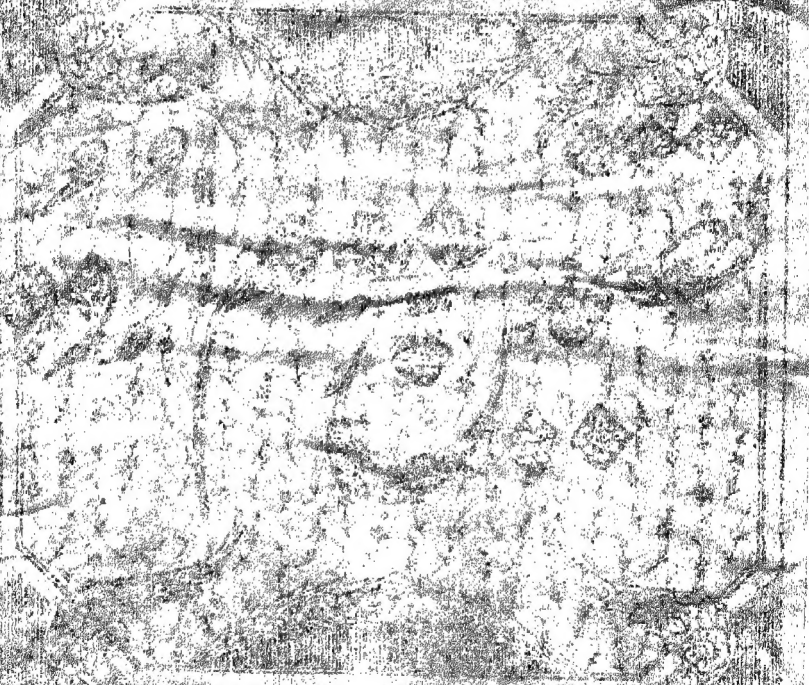
شد خمیر کنده ای ختم ز سلاب و رگم	سر فرو آمده ام پیش خنابت خجلم
عفو کن مرتکب جرم نمود است دلم	نسبت خود بسکت کردم پس منتفعلم

از آنکه نسبت بسکتی تو شد بی ادبی

نیست اکنون موسی و کوس و سید و قوت	چشم امید بذات تو نه در غیافات
ای نیم فیض و کرم قلم زمین بحر نبات	ماه همه شده به نیم تو یاب حیات

هه زانکه ز حد میگذر و شبه لبی

روزگار که در دستان خداست
بسیار است و در دستان ما نیست
بسیار است و در دستان ما نیست
بسیار است و در دستان ما نیست

بسیار است و در دستان ما نیست
بسیار است و در دستان ما نیست
بسیار است و در دستان ما نیست
بسیار است و در دستان ما نیست

تیری صورت پہ فدا جان سی سچا کلمہ	کیون نہ سلتی میں ہوں آنہ نہ مان مریں
نور ہی نور ہی تو ماہِ عرب مہرِ عجم	من بیدل بجمال تو عجب حیرانم

اللہ اللہ چه جمال ست بدین بوجہی	
---------------------------------	--

تیری آئی کی خبر پہلی ہی تھی شہور	چاہیں منکر نکیر میں تیرا بظہور
گو کہ ہر علم ہی اقف ہی تو لیکن ضرور	ذاتِ پاک تو دیرین ملکِ عرب کی ظہور

زان سبب من وانی زبانِ عربی	
----------------------------	--

اے بیارِ چمن میں بریا نخلِ سلام	تو گلِ باغِ قدس شاد پروں مقام
سارا عالم ترخشش سی ہوا شیریں کام	مخلِستانِ مدینہ ز تو سر سبز مدام

زان سبب شہرہ آفاق شیریں طبعی	
------------------------------	--

حالِ وحی خدا شانِ نزلِ لولاک	حور و غلمانِ ملک سی سچی طاعتِ پاک
نور کی واسطی بیاجوئے ہا سکنِ خاک	شبِ معراج عروج تو گوشتِ رافاک

بقامی کہ مدنی سندِ سیح منوی	
-----------------------------	--

نیری آکی کوی عالم بین پر گام
پس هر چه هستی بر من حلقه بر ملا
هر که بمانی و هر که نه تیرا یاز
بید فیض تو استوار بود و غیر تو نیار

زنگی در دی و طوسی آتی و طوسی

جیب که می کشی حد آب که لا که لا
هر چه نیل که کنی لعل و لعل که کنی
نام تو می ز غنچه و غنچه می ز غنچه
نسبتی نیست بهایت تو نمی آدم

ای که از عالم آدم و حیوانی سبی

پس کا نیمی پنهان بکمال شکر
رضایات که آید به نیمی پنهان
کسرت بهار و شکر بهار می شکر
چشم رحمت که ناسوی می شکر

ای فریغی بقی ماضی و مستقبل

یا که کنی نیمی شکر می شکر
یا که جان تا به نیمی شکر
یا که نیمی شکر می شکر
نسبت تو به نیمی شکر

ز که نیست بیک که نیست

چشمه بود و عنایت بی همتا	جام شهید و لبین باد و تاج پند برات
بدر که انشک پیدین شورانه جسته بهشت	ماه شسته لبانیم توئی آب حیات

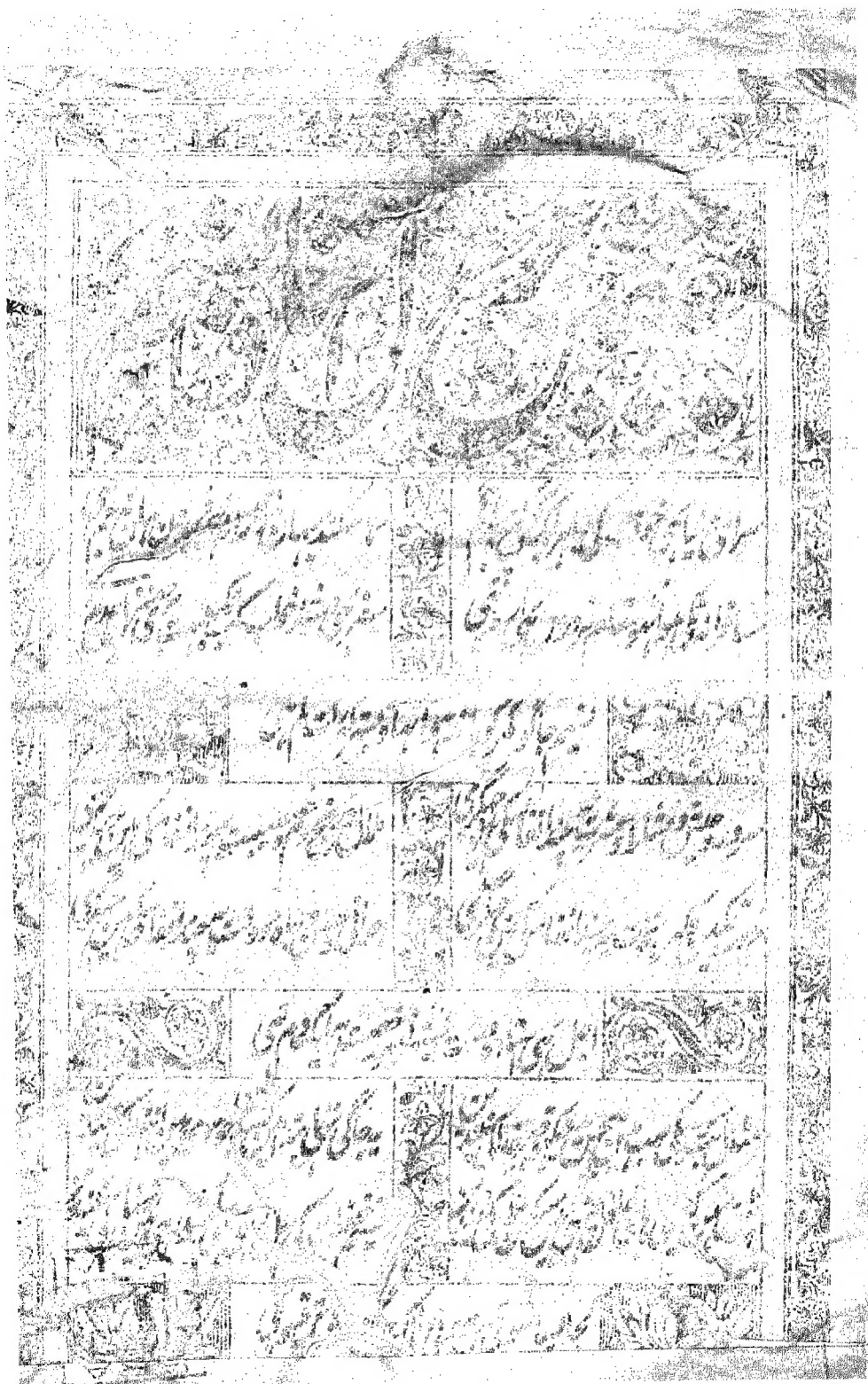
لطیف فرما که ز حد میگذرد نشسته لبی

عمر کیا عوض کز غمی نهین بر کوی	شربت وصل و دایه تری بهار و نئی
نغمه تو فرمال لب عجز نماهی تو بهی	سیدی انت پی پی طیب قلعه

آمده سوی تو قدسی بی دران طلبی

کمال

قیام عمر در نوجوانی که نهی بین یک قاعدی
تعلق عیش و گمانی که نهی بین یک قاعدی
بهار گل لطف نوجوانی که نهی بین یک قاعدی
مال کار جهان فانی که نهی بین یک قاعدی

بوجو چار دن بی نور راحت تو بعد اسکی غم و الم می
غور و کورین کجای بخود راه دوری فاسی

تلاش نیامدن بی چو میانه مانده طبیب
بسان دست سوال سائل نهی می لیک است
غرض دیر و حرم می که نهی می کام عمر کی التجا

نیاز بی نیاز یون سی لعل من دل صوت صنم می

جمایان ای بی بی چرخ غم کی کمال اثر است
چرخ بی هو می بی لشی می بختن بی که در سو
حواس قائم نه هوشن جا کسل و بی کی بخت خبری
زبان و کوه سبک می دوسر و شومیه خوش می

می صال شب تناسل یک سی ای بی هستم

شباب فی شب بی دل کی و کج راز وانی
یه مصرع مخبر صیبت بخت همکار الیا
نمی ده و شاد کی زبان و دلال یا
نمی می و نهی می نامت تو هم کیا خیال یا

نیمه جا که که
به اشتهای بهتر که ان که می

ہی بان یا کوئی مینامیست خود تو تن
 اب میں یا معج بلا خیر شراب گلگون
 کچھ نیاز و طبیعت ہی نہیں مضمون
 کیونچہ پیانہ دشنام دہن کو سمجھوں

سکہ برابر تری گالی کا مزا ہوتا ہی
 بے دردن ہمیں دیکھ رہی نہ کی بڑھی

خدا ہنس گل ہی کچھ فکر و دشمنی
 شامیانی کی تنانہ غم حال دی
 حاجت شمع نہ پروای چراغ لکڑی

پاک احسان سی مزارِ غرا ہوتا ہی

وجہ محرومی مقصد ہی نہ نامی سوال
 سبب شرم ہی افسردگی خوش حال
 اپنی بیتابی مطلب ہی نہیں پال
 اسی کیونکہ شرفِ قت میں کہ جنبشِ محال

شوقِ دل سلسلہ پای قضا ہوتا ہی

ہات سلیکا تو ہم میں فیکوئی پہلی
 سینہ افکار تہی ہم میں فیکوئی پہلی
 عاشقِ ناز تہی ہم میں فیکوئی پہلی
 محو و دیارتی ہم میں فیکوئی پہلی

ہستی کی کیا ہوتا ہی

The first of these is the
 fact that the population
 of the country is increasing
 rapidly. This is due to
 the fact that the country
 is fertile and the people
 are industrious. The
 second is the fact that
 the country is rich in
 minerals. This is due to
 the fact that the country
 is large and the people
 are industrious. The
 third is the fact that
 the country is rich in
 minerals. This is due to
 the fact that the country
 is large and the people
 are industrious.

تابکی شورشِ مستانه پی رسوائی
 اب وہ دن مہین وہ دلوں شدائی
 لی چکی بوسہ خسارت ہر جاتی
 تو بہ کرتی مہین جوانی سی کپیری آئی

طبع گستاخ کو اب میل عاہوتا

ہوتی مہین لالہ جانِ دلِ جوابِ توت
 نام محبوب کی ہمراہ مہین اسبابِ سکوت
 خفا نہ زیر لبی کرتی مہین اربابِ سکوت
 غیبتِ حسن سکھاوتی ہی آدابِ سکوت

دہنِ غنچہ پہ دامانِ حیا ہوتا ہی

نہند کا نام جو آتا ہی شبِ وقتِ مین
 اشد ہانکی ڈراتا ہی شبِ وقتِ مین
 سحرِ عجاز و کباتا ہی شبِ وقتِ مین
 اشد خوفِ سہماتا ہی شبِ وقتِ مین

زلف کا دبیاں مہی موسیٰ عصا ہوتا ہی

مردوں تک پہنچن مہین کی سبیل
 مردہا ہی شک پہنچے تو اگر تو ہی
 اسی صدائی دہنِ حلقہ زنجیر یہ
 آج ہی اگر آتا ہی مہین کی

ماہِ مہینا

خدا را این جهت ننگ من و مرگ من
شوق تو و کیمی قتل من چلا آیا ہوں

ہرگز وہ اجابا سبب سچا ہوں
یار روتی ہیں مری قتل سی ہیں ہوں

بزم شادی مجھی سامانِ عزا ہوتا ہی

ایک تسی کیا مرحلہ رحم کو طے
اور کہتی ہیں ہی جو بر کر کیا شی

ظلم پر ظلم کیا کرتی ہیں پی در پی
کہنہ مشقی انہیں سچا و سکھا دی

بہتر مٹ مٹ میں دیکھا تو نیا ہوتا ہی

حسن و الفت میں جو یہ تبدیل ظالم
بیط شادی غم و ستم بغل ظالم

جانِ عاشق کی یہی وجہ خلیل ظالم
دشمن کا ہیکل میں پیغامِ اجل ظالم

ہر دامن تری سامانِ قضا ہوتا ہی

طالبِ دید پنچو وصل کا ہون سائل
وقتِ آہِ پار کیوں کیلا ہی

نہ کوئی مجھ کو نہ ہی نہ کوئی مشن
بانِ تھری کیلے باز نہ ہون قائل

میر وفا باعثِ تکلیف : ہوتا ہی

تیر خدایان آلبی کو بی بی نام	رخت جاصل زمین زلی بی بی
انکی آغاز گزینو بهتر انجام	سرفروشان محبت کشتی بی نام

قال پس مزار شهید اهو تابی

کب تا شیر و لطیفی قابل	ریختی دل بی من کیفیت بیانی دل
سپاسش بی که شد نفسی بی	و من چا کنیتی بی شمشیر و من قابل

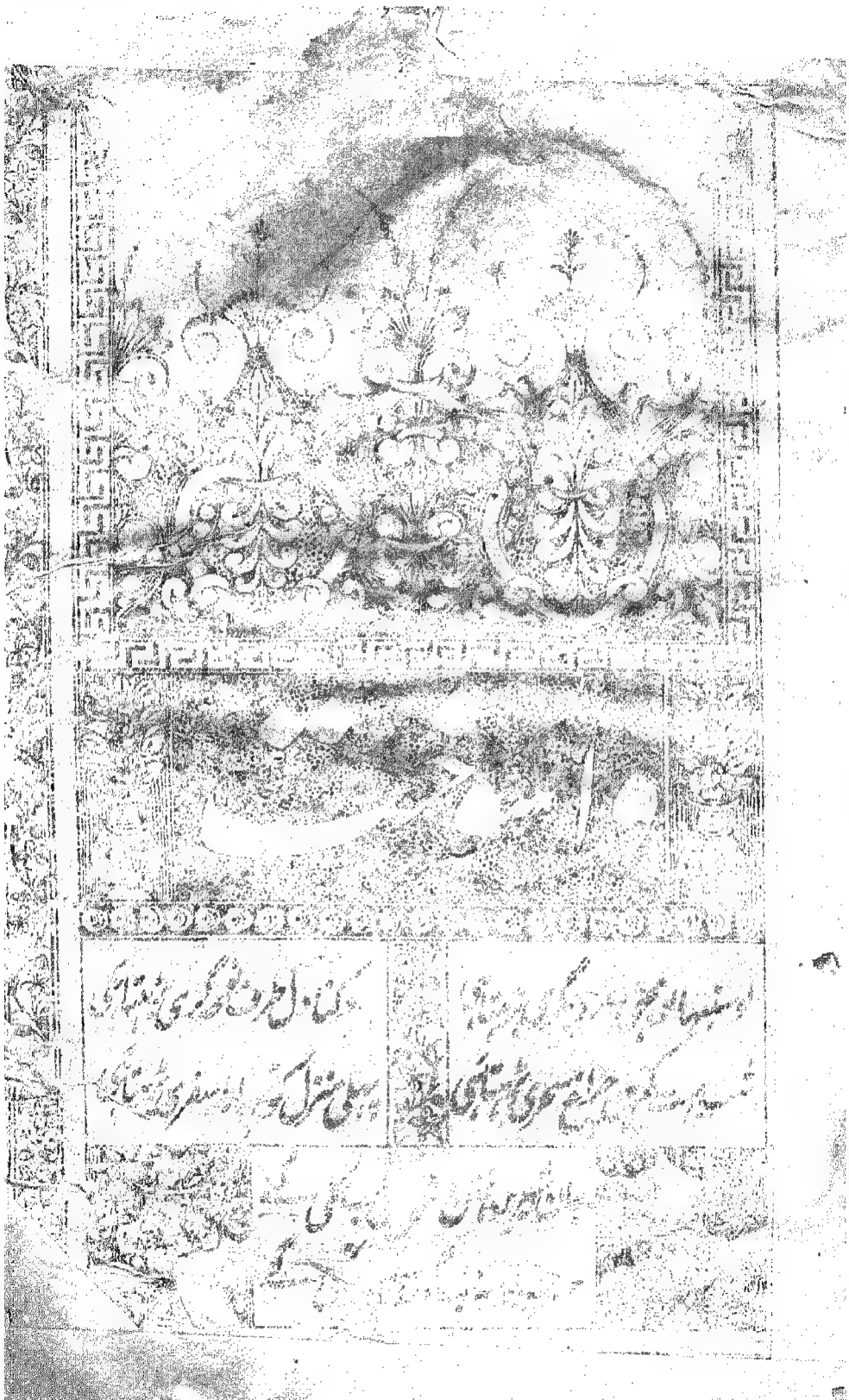
بر آرد ه بی تابدن اهو تابی

عشق کانیک بی طرح بی انجام	یوه بی بی بی شمس کب بی شام
سبب ابرید ام لب خود کام زمین	بیوفام دلی وفا بی نام زمین

نکر انجام کو دیکها تو گلا اهو تابی

ای بیار چنستان بلانوت نجی	ای بیار چنستان بلانوت نجی
ای بیار چنستان بلانوت نجی	ای بیار چنستان بلانوت نجی

ای بیار چنستان بلانوت نجی

صدہ دلِ نفسِ چند بیانِ کئی ہیں ضبطِ مکر نہیں لبِ میلِ فغانِ تیری ہیں
کیا کریں از نہانِ آنِ عجا کر تیری اپنی شکویِ قومِ آئی فغانِ کرتی ہیں

آتشِ عشقِ جگر سوزینِ جلیبی کب تک
کفِ افسوس کو بٹھائی مویِ جلیبی کب تک

یادِ ایامِ کہ بی رخِ تعب کٹی ہے
لہا لہا سالِ سی با عیشِ و طرب کٹی ہے
لطفِ سی دوزخِ سی می شیب کٹی ہے
جیسی بی لطفِ کہ کٹی ہے کٹی ہے

شور و فریادِ سی وقفِ لبِ خاموش ہے
بادِ خونِ جگر میں یہ کہی جوش ہے

باغِ عالمِ خیرِ ان دیدہ تھا گلشنِ دل
ناله بیلِ گلزار نہ تھا شہرِ دل
مہربانِ خاںِ حواءِ شہتِ پادشاهِ دل
مسکنِ عشقِ تہا دلِ نہ تہی سکونِ دل

ایک ہیں مہرور دکھان تھی آگی
وجہ ہیں کرنا یو کہان بھی آگی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
آله الطيبين الطاهرين

محمداً وعلیاً واهل بیتهم
الطاهرات الطیبین
والمؤمنین المصلحین
الکاملین

وآلهم السلام
وآلهم السلام
وآلهم السلام
وآلهم السلام

وآلهم السلام
وآلهم السلام
وآلهم السلام
وآلهم السلام

وآلهم السلام
وآلهم السلام
وآلهم السلام
وآلهم السلام

وآلهم السلام
وآلهم السلام
وآلهم السلام
وآلهم السلام

بان پر نیر و تو دیکھا ہی کہا ونگا تھیں
ہو ہنستی ہو مگر خوب لاؤنگا تھیں
خواجہ گوش سی اک روز گکا ونگا تھیں
اپنی جلی میں تھاکر اسی ونگا تھیں

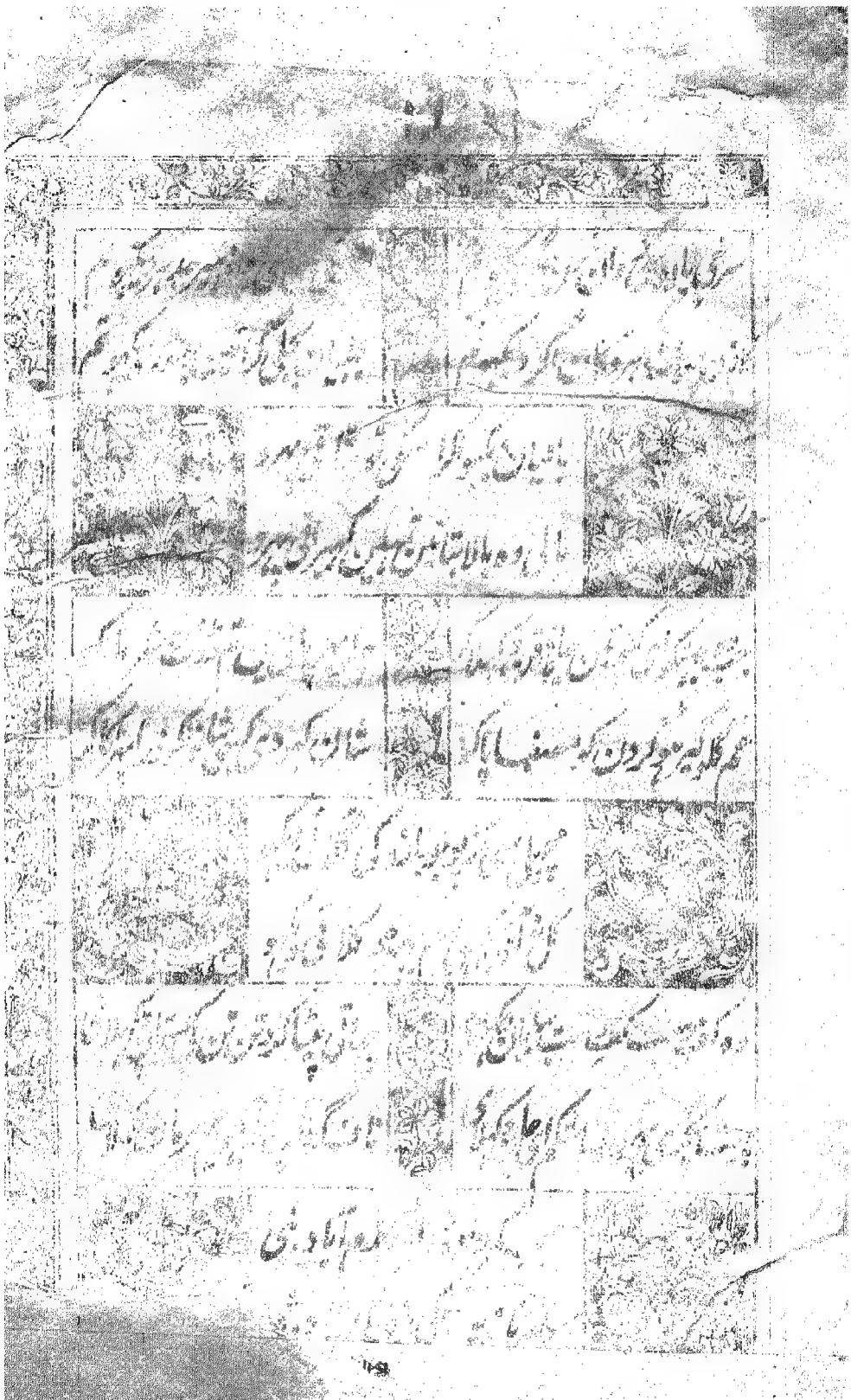
آنکھیں سو قوت چھا لون جو لاؤنگا تھیں
ایسا نظرون سی گرا دون کہ چھاؤنگا تھیں

یاں دیکھو اگر سکی تو پریشانے ہو
رہ جیدیں دیکھو تو پیش آجی پیش آجی ہو
لو آئندہ رخسار سی ہیرانی ہو
بنیو م ناک میں لانی کی لانی ہو

تنکی چنواہی خیال خطِ نوخیز تھیں
ہنوتہ چنواہی غم عمل شکر ریتھیں

شکر میں آنکھ کو کیا کیا نہ پران دیکھو
سہ جگہ غم ابد و ہری جان دیکھو
پست پا ہو صف سر گاک جہاں دیکھو
دین تنگ سی تم شرخو نشان دیکھو

گر زبان دیکھو ابو
دانت چمکا
رہی جا صاحب
سرا بہی کہا ونگا

آگي لاشرم کي چاڀو جهي وکيتم
پيار جي مکي نهو ده پير نهي وکيتم
لوح الماس مين کي رنڌري مکيتم
چالا آيتي مين سمجھو صد جي مکيتم

سڀ رکاو کي صورت نه دکاؤ اپني
مفت جان سرت داران مين کنواؤ اپني
سڀ رکاو کي صورت نه دکاؤ اپني
مفت جان سرت داران مين کنواؤ اپني

کوڙه مين سڀن دڪي نهو سرهڻو وڌم
راڻين محل سي ده پير خج شين جو وڌم
منه جو آئينه زانو کي طرف موڙو وڌم
آئيني اپني خيالات کي سڀ ٽوڙو وڌم

شمع فانوس مين هي پايه پي مين ساڻ مين
کون معشوق جي سپر ده شين ساڻ مين
شمع فانوس مين هي پايه پي مين ساڻ مين
کون معشوق جي سپر ده شين ساڻ مين

پشت پاپ کي گاون سي صفاءِ پي مين
اپنا مننه دڪي نهو آيتي مين يا ٽوڙي مين
تم کي هر کي جلي مين چل ده چلبي مين
ايسي معشوق مارن کي بهان پاي مين

روز مري مين ن سخنگوي منش
نميه کاسه نه دپوانه پير وبي منش
روز مري مين ن سخنگوي منش
نميه کاسه نه دپوانه پير وبي منش

Handwritten signatures and stamps at the bottom of the page.

[Faint handwritten signature]

1950

[Faint handwritten signature]

100-443887-100

شماره ۱۵۱ - ۱۳۴۰

کتابخانه عمومی شهید رجایی

10-10-68

100

[Faint, illegible markings]

[illegible]

444

میں یہی خاطرِ عمیق ہے ہر صوفی کی ب
دل لگی اپنی اسی کمرچی قوت ہے اب
ساری مجبوری کی باتوں میں ہر صوفی کی
اس سے الفت ہے مجھی محض ہاں وہی

اپنی دریا با درو اب بھی تو کچھ باقی ہیں
ہم کہیں تم کہیں میں لطفِ ملاقات ہیں
پانی دریا با درو اب بھی تو کچھ باقی ہیں
ہم کہیں تم کہیں میں لطفِ ملاقات ہیں

اپنی آغاز کو سوچو تو کہ ٹیہ ہنگ تہی کب
مسیح پان میں درنگی کی ہلاکت ہے
مسیح پان میں درنگی کی ہلاکت ہے
مسیح پان میں درنگی کی ہلاکت ہے

آہنہ دیکھ کی حیران نہو کرتی تھے
ابھی بالوں سے پریشان نہو کرتی تھے
آہنہ دیکھ کی حیران نہو کرتی تھے
ابھی بالوں سے پریشان نہو کرتی تھے

ہنر خفا ہوئی اتنی تھی دن بھول گئی
دو دو دن گزرے جاتی تھی دن بھول گئی
ہنر خفا ہوئی اتنی تھی دن بھول گئی
دو دو دن گزرے جاتی تھی دن بھول گئی

شغلِ تہا نا ہے
میری غم ہے دن باریک
شغلِ تہا نا ہے
میری غم ہے دن باریک

نوروزی و بهار و تابستان و پاییز و زمستان
و بهار و تابستان و پاییز و زمستان

کبیر و منور و شام و اگر تا شام
کبیر و منور و شام و اگر تا شام

به گاو و به گاو و به گاو و به گاو
به گاو و به گاو و به گاو و به گاو

آینه و آینه و آینه و آینه
آینه و آینه و آینه و آینه

سید و سید و سید و سید
سید و سید و سید و سید

یک و یک و یک و یک
یک و یک و یک و یک

پہر کئی تھی بہن چٹاؤ گی لڑاؤ

باوقارم نکوئی پاؤ گی کرنا لڑاؤ

بیرو فالو گون میں کہلاؤ گی لڑاؤ

سب کی نظروں سے اتر جاؤ گی لڑاؤ

انسی از رده ہو سیلان کی جو محرم میں

خود غرض سگریوں میں جائیں ہی الی کم میں

جتنی عاشق ہیں یہ عیار میں کیا سمجھی ہو

جتنی دسوز ہیں اشار میں کیا سمجھی ہو

پہانسی میں جو گرفتار ہیں کیا سمجھی ہو

جتنی پسند ہیں طیار میں کیا سمجھی ہو

جواب ڈالینگے تمہیں ہوش اور ادنی گی یہی

مرض کبر تر بہر گاتو دوا دینگے سپہ

جنسی اسرار بہت ہی بیکانی میں

وعدی عشق جو ہو گی میں بلا فضائی میں

میں پہانسی کو اشک نہیں دانی میں

شمع میان تگور تینگے جو پروانی میں

اپنی خدمت چار لاکھ روگی ہکو

لاؤ کہ کہ است یاد کرو گے ہکو

و بگو ای سحرآمیز غزل
تو که هستی در دل من
تو که هستی در دل من
تو که هستی در دل من

غیر از شاد و پیون نسبی
تو که هستی در دل من
تو که هستی در دل من
تو که هستی در دل من

که در این آخرت
تو که هستی در دل من
تو که هستی در دل من
تو که هستی در دل من

سج گریه و دامنش
تو که هستی در دل من
تو که هستی در دل من
تو که هستی در دل من

صفت غیر از آن
تو که هستی در دل من
تو که هستی در دل من
تو که هستی در دل من

و بگو ای سحرآمیز
تو که هستی در دل من
تو که هستی در دل من
تو که هستی در دل من

جس طرح اپنی بے پروی بسر کرے
جس طرح شام سحر ہوگی سحر کرے
جو نظر آنیگا مہ پارہ نظر کرے
بی گہری آب ہن جہاں پانی کی گہری

جسکا ذکر آپ نہی کرتی پلنگی اس سی
جس سچا بہ نہ مرنی ہن پلنگی اس سی

دیکھتی آنی اب حرف شکایت تک
سچ بی سود اٹھایا کی اٹھی جیت تک
خود غرض تم ہی سی تہ ہی مطلب تک
سچ ہی بیفائدہ یہ ناز اٹھائی تک

ہکو تہ تازہ مکین تلو مکان ہی پیار
یہ مثل سچ ہی کہ جی ہی تم جہاں ہی پیار

لیکن افسوس کی جی تہ ہی مارن کیا کیا
خاک کھاتی گلست رگن خندان کیا کیا

جو رسکھا لاتی جو بی ستانی نہیں
شیرازی حدیث کی جہاں کی نہیں

مزار و این چنین بنام خداوند
شهر و این شهر را بنام خداوند

توسعه و این شهر را بنام خداوند
و این شهر را بنام خداوند

بنام خداوند و این شهر را بنام خداوند
و این شهر را بنام خداوند

و این شهر را بنام خداوند
و این شهر را بنام خداوند

و این شهر را بنام خداوند
و این شهر را بنام خداوند

و این شهر را بنام خداوند
و این شهر را بنام خداوند

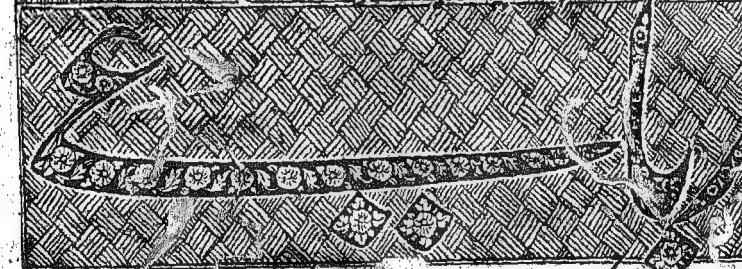

یابی دره کی یہ افسوس محبتی تائی
کیا سالی ہی سمجھ میں باقی لی کیا ہی
یہ تو ثابت ہے اب غیروں میں دل پہلا
خیر کچھ اپنا بکڑنی کا نہیں اچھا ہے

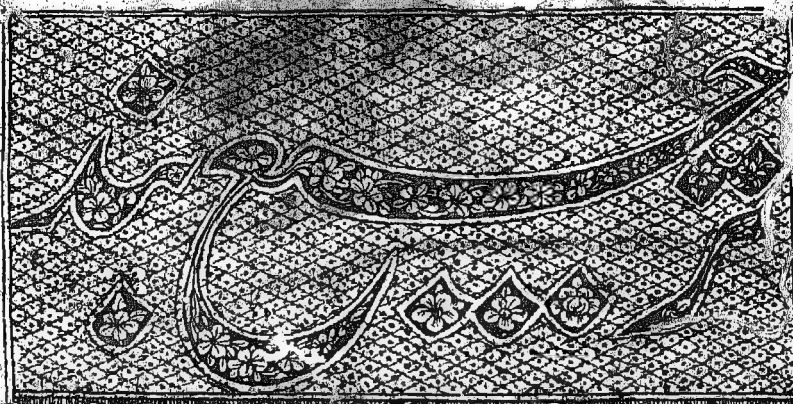
اب تو خون سے جو کہنی نون چڑھاؤ گی
یہ کہی تھی میں بچاؤ گی تچاؤ گے

مہر پس ہرزہ دہانی نہیں کچھ حاصل
مہر پس لڑائی نہیں کچھ حاصل
مہر پس ایسی صفائی نہیں کچھ حاصل
مہر اتنی ہی کہانی نہیں کچھ حاصل

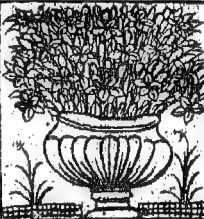

چند ساعت میں جو راحت لکھا خوب لکھا
یہ غلط اتنا کہ شکرہ محبوب لکھا

یہ نہ سی کہوں تو کہیں بھی خنجر قابل
کریضہ کروں تو ماننا نہیں
میں لای محبت
وہم مشکل و گر نگویم مشک

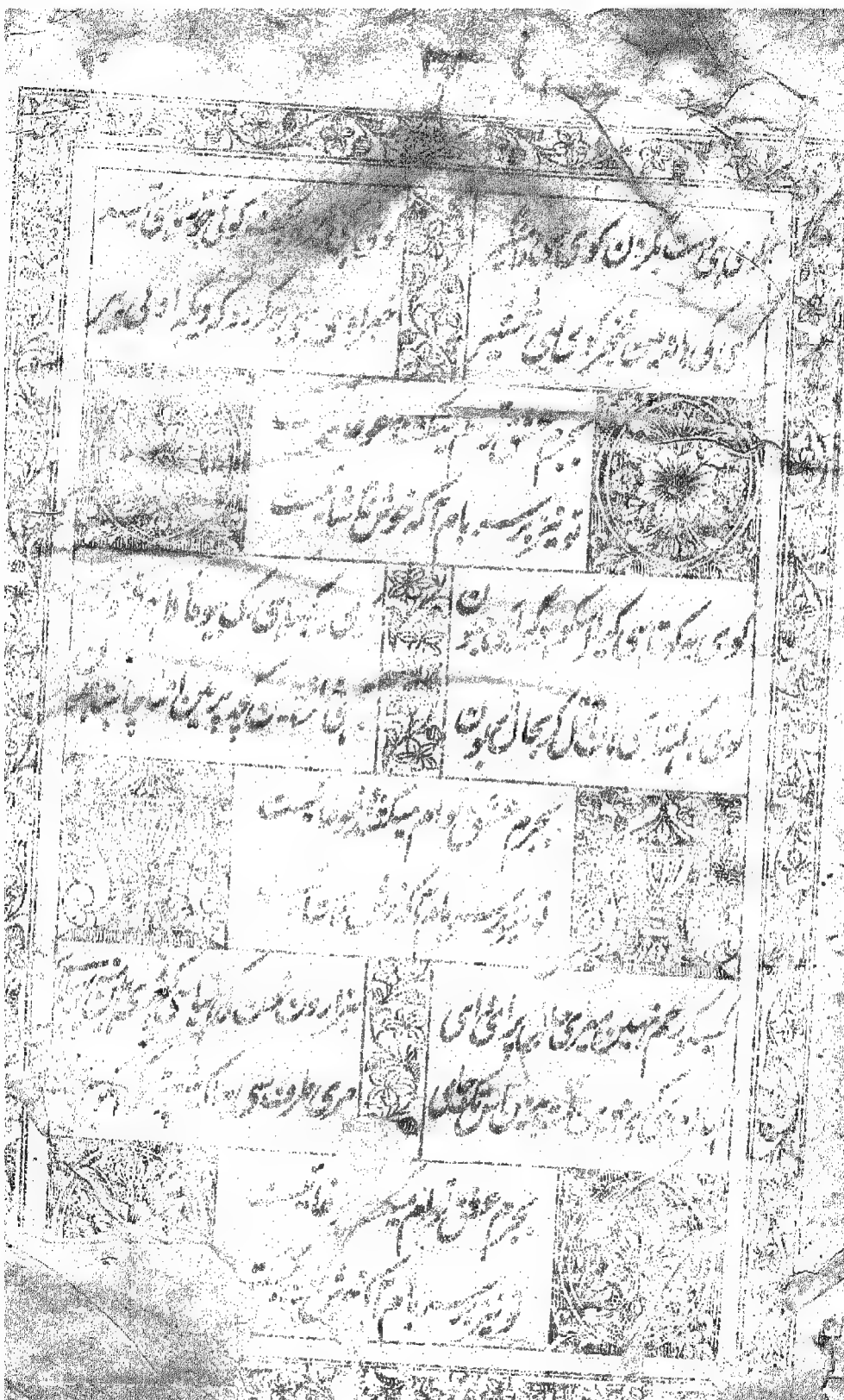
مهرجویش که امروز قتل شد نیست	بشوق دید هجوم بشیر بهر جایست
نجدت اهل ستاده محرم نیست	اگر قبول شود عرض یک تن نیست

بجرم عشق تو ام میکشند مرغ نیست	
تو نیز بر سر بام آ که خوشنما نیست	

نیو چه حال مرا که ای کهانی بی	که بری بی سر په ارجش جانفشانی
بهت نهین بی م پذیرد گمانی بی	جو مونسکی تو بی قیام بهر بانی بی

بجرم عشق تو ام میکشند مرغ نیست	
تو نیز بر سر بام آ که خوشنما نیست	

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

والمؤمنين والمؤمنات
والأحبار والمجاهدين

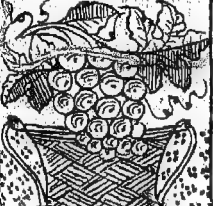

والشهداء والمجاهدين
والشهداء والمجاهدين

والشهداء والمجاهدين
والشهداء والمجاهدين

والشهداء والمجاهدين
والشهداء والمجاهدين

والشهداء والمجاهدين
والشهداء والمجاهدين

نزار تیر ملامت سی ہو جگر افکار	کر و رسناپِ صداوت سی ہو سرگننا
اگرچہ عاشق صادق ہو دل میں اپنی	ہی زبان ہی نکلی کا میری آخر کار

بجرم عشق تو ام میکشد و غوغا نیست	
تو نیز بر سر بام آ کہ خوش تاشا نیست	

ہاں عشق بت بی وفا کو دیکھو تو	کہ سب ہیں دشمن جان کچھ نہیں مل سکو
یہ سب سی کہتا ہوں سا کی تم بقتل کرو	ملاں کا نہو باعث تو اس سی پر کھدو

بجرم عشق تو ام میکشد و غوغا نیست	
تو نیز بر سر بام آ کہ خوش تاشا نیست	

نہو چہ او بت غافل کیا ہو می تقصیر	سبجہ تو حسرت دیدار کوی تہی تقصیر
یہ خطابی ہی ہی گنہ یہی تقصیر	معاف کروم آخر ہر گہر کی تقصیر

بجرم عشق تو ام میکشد و غوغا نیست	
تو نیز بر سر بام آ کہ خوش تاشا نیست	

شکر خدای سخن آفرین که مهر نور محمدی طلع شون یکی یوان قدرت کاهی آورود
 با محدود و اوس فقر فصاحت و بلاغت پر که نظم عالم نمونه اسکی تقارب و محبت
 کاهی آید تا بعد نالیده کوچه سخنی تا آشنای بحر غزل خوانی خوشه چین زمین
 گهریزان نیسان طبیعت ذکر بای خوان تک پاشان خمی جلران محبت
 پیچمان بلا اشتباه محمد کامیاب عرف عبد الله عرض کرتا ہی که عالم طفلی سی
 دل محبت منزل آمل خوان عالم تنها حسن خوب طبیعت کو مرغوب ناز محبوب
 هر دم مطلوب حوادث زمانه سی بغم تهاست بهجری مین شوق شعور تنگیران
 در و جدائی مین که اکثر عاشقون کو نصیب هوتا ہی باعث دفع رنج و
 ملال هوا پرنیها لکن یک قلم موقوف همه تن اسی طرف معروف شده است
 ایک یوان ترتیب و یا ایک شتوی که لکن اشرف کیا بعد سکی اکثر شعرای
 منصفه کو کشم و نمای عاجزی حیرت امور اداق مصرع بود و هم پیشه ما پیشه
 دشمن و انکی که ورت باعث شهرت مدعی شده است

نویسند و نام نویسنده را در این کتاب درج نمایند
نام نویسنده را در این کتاب درج نمایند
نام نویسنده را در این کتاب درج نمایند
نام نویسنده را در این کتاب درج نمایند
نام نویسنده را در این کتاب درج نمایند
نام نویسنده را در این کتاب درج نمایند
نام نویسنده را در این کتاب درج نمایند
نام نویسنده را در این کتاب درج نمایند
نام نویسنده را در این کتاب درج نمایند
نام نویسنده را در این کتاب درج نمایند

کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

قطعه تاج قوت بازوی شامی شفق و
مکرمی شیخ اشرف فعلی متخاصم اشرف سلم

شد مرتب چه هدیه اجباب
کک اشرف نوشت مصحح سال
چشم از جلوه شش تجلی گاه
هر تو فکر محسوس عالی جاه

سوره

قطعه تاج شاعر انتخاب ضابطی خاطر و تاج اجاب
بیل خوشنوی ای گلزار نسیم احمدین فی امیر تسلیم سل

دم نظاره این شاهد فکر
جبال آمد پی تارنج تسلیم
که هر حرف انجمن افروز دل است
رقم کردم شرار سوز دل است

سوره

قطعه تاریخ از مصنف

یافتند و اغت چو ازین فکر مهر
 خواهرش در لشد پی تاریخ سال
 خامه نقاش مضامین نوشت
 لخت دلم بدیده احباب قال

۱۲۷۳

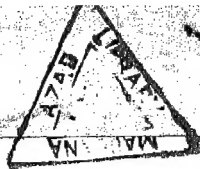
خاتمه الطبع

الحمد لله والمنة که درین ایام میمنت انجام در مطبع مصطفائی واقع
 شهر کهنه بمجله محمد و نکر زیر اگری دروازه با اهتمام محمد عبدالواحد خان
 خلف حاجی محمد مصطفی خان مرحوم نسخه بدیع الاسلوب
 مصنفه مغرب القلوب یعنی کتاب کمال انصاف می
 بهدیه احبابین را در این ایام
 محمد عبدالواحد خان
 بن محمد محمود
 بقا لطبع در

۲۵۶۴:

LYTTON LIBRARY, ALIGARH.

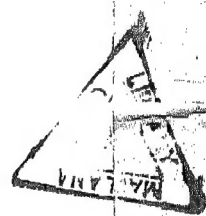
۱۸۴۳

DATE SLIP ۸۹/۱۵/۳۱

This book may be kept

FOURTEEN DAYS

A fine of one anna will be charged for
each day the book is kept over time.

۱۸۴۳

URDU STACKS

۱۸۴۳

